

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 49

Sayı/Issue : 1

Ocak/January 2023

Yıl/Year : 49

Sıra Sayı/Serial : 175

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi
Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi
Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi
Muhammed YAVUZ
Yargıtay 3. Ceza Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı,
No: 6, B Blok (Hukuk Binası), Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde *temsalcimiz yoktur*. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2023

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğesinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Abdullah SEZER
Arş. Gör. Eyüp Kaan DEMİRKIRAN

Anayasacılığımızda “Yargı Bağımsızlığı”
İlkesine İlk Vurgu: Fermân-ı Adâlet (1875)

*The First Emphasis On The Principle Of “Judicial
Independence” In Our Constitutionalism: The Imperial Edict
On Justice (1875).....* 15-54

Av. Yahya YEŞİLOĞLU
Dr. Özde DEREBOYLULAR BAYRAKTAR

Ceza Muhakemesi Kanununda Telekomünikasyon Yoluyla
Yapılan İletişimin Denetlenmesi

*Interception Of Correspondence Through Telecommunication
In Turkish Criminal Procedure Code.....* 55-89

Dr. Metin KIRATLI

Yargıtay ve Bölge Adliye Mahkemesi Kararları
Çerçevesinde Ticari Uyuşmazlıkların Çözümünde Dava
Şartı Arabuluculuğa İlişkin Bazı Sorunlar

*Some Problems Regarding Prerequisite To Litigation
In Resolution Of Commercial Disputes Within
The Framework Of Supreme Court And Regional Court
Of Justice Decisions.....* 91-140

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Osman ATALAY

İnfaz Hâkimliği

Judge Of Execution 141-164

Gökhan KARABURUN

7394 sayılı Kanunla Yapılan Değişiklik Sonrası Vergi
Suçlarında Zincirleme Suç Hükümlerinin Uygulanması

Implementation Of Successive Offence Provisions On Tax

Crimes After The Amendment Made With Law No. 7394 165-189

Ümit İlker ÖZCAN

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Kira
Sözleşmesinde Taraf Değişiklikleri

Party Changes In The Lease Agreement In Terms

Of The Turkish Code Of Obligations Law No. 6098 191-223

**ANAYASACILIĞIMIZDA “YARGI BAĞIMSIZLIĞI”
İLKESİNE İLK VURGU: FERMÂN-I ADÂLET (1875)**

***THE FIRST EMPHASIS ON THE PRINCIPLE OF “JUDICIAL
INDEPENDENCE” IN OUR CONSTITUTIONALISM: THE
IMPERIAL EDICT ON JUSTICE (1875)***

Prof. Dr. Abdullah SEZER*
Arş. Gör. Eyüp Kaan DEMİRKİRAN**

ÖZ

Fermân-ı Adâlet (1875), anayasacılık tarihimizde yargı bağımsızlığına ilk kez açık vurgu yapılan belgedir. Söz konusu Ferman'dan bir yıl sonra, 1876'da ilk anayasamız olan Kanun-ı Esasi ilân edilmiştir. Bu çalışmada Ferman'ın anayasa hukuku açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çerçevede öncelikle Ferman'ın tarihsel arka planına değinilmiştir. Ardından Ferman'ın kapsam ve içeriği ile katkısı üzerinde durulmuştur. Ferman'da yer alan ilkeler, vurgular ve ifadeler mercek altına alınırken özellikle yargı bağımsızlığı ve hak ve özgürlüklere ilişkin boyutlarına odaklanılmıştır. Bu açıdan bakıldığında ilk anayasanın ilanından bir yıl önce, Ferman'da bu denli önemli konuların vurgulanması dikkate değerdir. Buna karşın, söz konusu Ferman'ın anayasa hukuku literatürümüzde yeterince incelenmemiş ve hatta ihmâl edilmiş olması da eleştirilmelidir. Bu çalışmanın yazarları, Fermân-ı Adâlet'in incelenmesine özgülenen makalenin devamı niteliğinde olmak üzere adı geçen belgenin düzeltilmiş bir transkripsiyonunu ve günümüz Türkçe-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 03/06/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi,

e-mail: abdullah.sezer@marmara.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6633-938X>

** Türk-Alman Üniversitesi, Anayasa Hukuku Anabilim Dalı,

e-mail: demirkiran@tau.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1729-8101>

sine aktarılmış metnini de yayıma hazırlamaktadırlar.

Anahtar Sözcükler: Fermân-ı Adâlet, Hersek İsyanı, Andrassy Notası, Adalet Dairesi.

ABSTRACT

The Imperial Edict On Justice (1875) is a document that is mostly neglected in our constitutional literature. However, the emphasis on the independence of the judiciary in this document is very important. In fact, one year after the Edict, the Kanun-ı Esasi, our first constitution, was promulgated in 1876. This study aims to analyse the Edict in terms of constitutional law. However, before this, the historical background of the Edict has been analysed comprehensively. After analysing the historical development of the Edict, the scope and content of the Edict and its contribution have been emphasised. The principles, emphases and expressions in the Edict are scrutinised. This examination has been made under the dimension of the Edict related to the independence of the judiciary and the dimension related to rights and freedoms. It is noteworthy that the Edict emphasised the independence of the judiciary and rights one year prior to the Kanun-ı Esasi. The fact that it has not been sufficiently analysed and even has been neglected in the constitutional law literature should be criticised. To complement this study, the authors are also preparing a transcription of the Edict of Justice with corrected inaccuracies and a text translated into modern Turkish.

Keywords: The Imperial Edict on Justice, The Revolt of Herzegovina, Andrassy Note, The Circle of Justice.

**CEZA MUHALEMESİ KANUNUNDA
TELEKOMÜNİKASYON YOLUYLA YAPILAN İLETİŞİMİN
DENETLENMESİ**

***INTERCEPTION OF CORRESPONDENCE THROUGH
TELECOMMUNICATION IN TURKISH CRIMINAL
PROCEDURE CODE***

Av. Yahya YEŞİLOĞLU*
Dr. Özde DEREBOYLULAR BAYRAKTAR**

ÖZ

Koruma tedbirleri, maddi gerçeğin keşfini önceleyen çağdaş ceza muhakemesi hukukunun olmazsa olmaz nitelikteki vasıtalarıdır. İletişim denetimi de işlevi, niteliği ve sonuçları itibarıyla en önemli koruma tedbirleri arasındadır. İletişim denetimine dair hukuki çerçeve, Anayasa ve uluslararası insan hakları belgeleri gereğince suçla etkin mücadeleyi kolaylaştırırken, keyfiliği ve kötüye kullanmaları önleyebilecek kalitede çizilmelidir. Söz konusu çerçeve Türkiye’de 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun kabulü ile önemli ölçüde çizilmiştir. Anılan Kanun, iletişim denetimi tedbirini oldukça katı kurallara bağlamış ve sadece belirli suç tipleri ile sınırlamıştır. Ancak Kanun’da haksız uygulanan tedbirler nedeniyle özel bir tazminat davası yolu öngörülmemesi hukuki çerçevenin en önemli eksikliğidir.

Anahtar Kelimeler: İletişim denetimi, ceza muhakemesi, koruma tedbirleri, özel yaşama saygı hakkı, haberleşmenin gizliliği.

Makalenin Geliş Tarihi : 07/11/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Yakın Doğu Üniversitesi, Kamu Hukuku, Doktora Öğrencisi,
e-mail: yyesiloglu@elmasyesiloglu.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2550-3101>

** Eş Yazar; Yakın Doğu Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: ozde.dereboylular@neu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8729-3613>

ABSTRACT

Protection measures are indispensable instruments of contemporary criminal procedure law, which prioritizes the determination of material fact. Interception of communications is among the most important protection measures in terms of its function, nature, and results. The legal framework for interception of communications should be drawn in a quality that can prevent arbitrariness and abuse while facilitating an effective fight against crime in accordance with the Constitution and international human rights documents. The framework has been drawn considerably with the adoption of the Criminal Procedure Code No. 5271 in Turkey. This Law regulates the interception of communications with very strict rules and limited it only to certain types of crimes. However, the most important shortcoming of the legal framework is that the Law does not envisage a special remedy for compensation due to unfairly applied measures.

Keywords: interception of communications, criminal procedure, protection measures, right to respect for private life, confidentiality of correspondence

**YARGITAY VE BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARLARI
ÇERÇEVESİNDE TİCARİ UYUŞMAZLIKLARIN
ÇÖZÜMÜNDE DAVA ŞARTI ARABULUCULUĞA İLİŞKİN
BAZI SORUNLAR**

***SOME PROBLEMS REGARDING PREREQUEST TO
LITIGATION IN RESOLUTION OF COMMERCIAL DISPUTES
WITHIN THE FRAMEWORK OF SUPREME COURT AND
REGIONAL COURT OF JUSTICE DECISIONS***

Dr. Metin KIRATLI*

ÖZ

Arabuluculuk alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinden biri olup, 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu çerçevesinde tarafları müzakerelerde bulunmak amacıyla bir araya getiren, onların birbirlerini anlamalarını ve bu suretle çözümlerini kendilerinin üretmesini sağlamak için aralarında iletişim sürecinin kurulmasını gerçekleştiren, tarafların çözüm üretmediklerinin ortaya çıkması durumunda çözüm önerisi de getirebilen bir uyuşmazlık çözüm yöntemi olarak tanımlanmaktadır. Ticaret hayatında da alternatif uyuşmazlık çözüm yolları arasında, en fazla uygulama alanı bulan sistem arabuluculuktur. 2018 yılında yapılan düzenleme ile Türk Ticaret Kanununun 4' üncü maddesinde ve diğer kanunlarda belirtilen ticarî davalardan, konusu bir miktar paranın ödenmesi olan alacak ve tazminat talepleri hakkında dava açılmadan önce arabulucuya başvurulmuş olması dava şartı olarak kabul edilmiştir. Bu çalışmada ticarî uyuşmazlıklarda dava şartı arabuluculuğun uygulaması, ilgili Yargıtay ve Bölge Adliye Mahkemesi kararları çerçevesinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arabuluculuk, ticarî dava, ticarî uyuşmazlık, dava şartı arabuluculuk, zorunlu arabuluculuk.

Makalenin Geliş Tarihi : 16/01/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı,
e-mail: m.kiratli@tccb.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5203-2053>

ABSTRACT

Mediation is one of the alternative dispute resolution methods that brings the parties together to negotiate within the framework. The Law No. 6325 on Mediation in Civil Disputes establishes a communication process between parties in order to ensure that they understand each other and thus produce their own solutions, and that can also offer a solution in case the parties cannot produce a solution. In commercial life, the most common one, among the alternative dispute resolutions is mediation. With the regulation published in 2018, a condition to apply to a mediator before filing a lawsuit about claims for receivables and compensation from commercial lawsuits specified in Article 4 of the Turkish Commercial Code and other laws has been put forward. In this study, the application of prerequisite to litigation in commercial disputes will be discussed within the framework of the relevant Supreme Court and Regional Court of Justice decisions.

Keywords: Mediation, commercial litigation, commercial dispute, prerequisite to litigation, compulsory mediation.

İNFAZ HÂKİMLİĞİ

JUDGE OF EXECUTION

Osman ATALAY*

ÖZ

İnfaz ve İnfaz hukuku son derece önemlidir. Toplumda bir suç işlendiği zaman bu suç ceza mahkemelerince cezalandırılmaktadır. Ceza mahkemelerince verilen mahkûmiyet kararları kesinleştikten sonra infaz edilmelidir ki toplumda caydırıcı olsun. Kesinleşen bir mahkûmiyet kararının nasıl ve ne şekilde yerine getirileceği *İnfaz hukukunun* işidir. Kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesi ceza hukukunun temel ilkelerindedir. İnfaz da kanunsuz olmaz. Sonuç olarak “*kanunsuz suç, ceza ve infaz olmaz*”. İnfazın kanuna uygun olarak yapılması açısından *İnfaz Savcılığı ve İnfaz Hâkimliği* son derece önemlidir. İnfaz Hâkimliği, 2001 yılında 4675 sayılı *İnfaz Hâkimliği Kanunu* ile hukumuza getirilmiş, 2020 yılında ise 7242 sayılı *kanunla İnfaz Hâkimliğinin yetki ve görevleri genişletilmiş* ve İnfaz Hâkimliğinde uzmanlaşmaya gidilmiştir. Böylece ceza mahkemeleri verdikleri mahkûmiyet kararı kesinleşince, dosyadan el çekmekte ve tüm infaza ilişkin kararlar *İnfaz Hâkimliğinden* alınmaktadır. Yine infaz savcılığınca infaza ilişkin verilen kararlar ve cezaevi idaresince infaza ilişkin yapılan işlemlere karşı *İnfaz Hâkimliğine* müracaat edilebilecektir. Bu makalede *İnfaz Hâkimliği* konusunda yapılan değişiklikler, *İnfaz Hâkimliğinin* yetki ve görevleri açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnfaz, infaz hâkimliği, denetimli serbestlikle erken tahliye, mahsup, müddetname, infaz erteleme, şikâyet, itiraz.

Makalenin Geliş Tarihi : 26/01/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi,
e-mail: osmanatalay1@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6228-6361>

ABSTRACT

Execution and Execution Law is extremely important. When a crime is committed in the society, this crime is punished by the criminal courts. Convictions rendered by criminal courts should be executed after finalization of the decision, so that they act as a deterrent to society. How and in what way a finalized conviction will be carried out is the duty of the *law of execution*. The principle of no punishment without law is the basic principle of criminal law. Execution cannot be unlawful. As a result, “there is no crime, punishment or execution without law”. *The Execution Prosecutor's Office and the Execution Judge* are extremely important in terms of the execution of the execution in accordance with the law. The Execution Judge was brought into our law with the *Law No. 4675* on the Execution Judge in 2001, and in 2020, the powers and duties of the Execution Judge were expanded with the *Law No. 7242*. Thus, when the conviction decision rendered by the criminal courts is finalized, they withdraw from the file and all decisions regarding execution are taken from the Execution Judge. Again, it is possible to apply to the Execution Judge against the decisions made by the execution prosecutor's office and the execution-related actions by the prison administration. In this article, the changes made on the Law of Execution, the powers and duties of the Execution Judge have been tried to be explained.

Keywords: Execution, judge of execution, early release on probation, deduction, legal status summary, suspend the execution, complaint, objection.

**7394 SAYILI KANUNLA YAPILAN DEĞİŞİKLİK SONRASI
VERGİ SUÇLARINDA ZİNCİRLEME SUÇ HÜKÜMLERİNİN
UYGULANMASI**

***IMPLEMENTATION OF SUCCESSIVE OFFENCE
PROVISIONS ON TAX CRIMES AFTER THE AMENDMENT
MADE WITH LAW NO. 7394***

Gökhan KARABURUN*

ÖZ

Suç ve cezalara ilişkin temel kanun 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu olmakla beraber, bunun dışında pek çok özel ceza kanunu veya cezai hükümler içeren özel kanun bulunmaktadır. Ceza hükümlerini içeren tamamlayıcı kanunlar olarak da ifade edilen bu külliyyatın parçalarından biri de, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'dur. Vergi ceza hukukunda temel ceza uygulama ilkelerinden farklı ve Yargıtay kararları ile biçimlenen bir uygulama pratiği oluşmuştur. Bunlardan belki de en önemlisi, vergi suçlarında zincirleme suç hükümleri uygulanırken hukuki kesintinin, takvim yılı veya vergilendirme dönemi gözetilerek belirlenmesidir.

Ceza uygulaması yönünden adaletsiz olduğu için eleştirilen bu uygulamanın kaldırılması ve başka ihtiyaçların da düzenlenmesi amacıyla çıkarılan 7394 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, 15.04.2022 tarihli ve 31810 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nda bir takım önemli değişiklikler meydana getirmiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 26/01/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Yargıtay 11. Ceza Dairesi Üyesi,
e-mail: g.karaburun@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7738-5020>

Anılan Kanun ile hüküm bulan en önemli değişikliklerden biri ise; Yargıtay içtihatları ile uygulama alanı bulan her takvim yılı veya vergilendirme döneminin ayrı bir suç olarak kabul edilmesi uygulamasına son veren zincirleme suç düzenlemesidir. Makalemizde, bu değişikliğin sonucu olarak zincirleme suç hükümlerinin uygulanması yönünden gözetilecek ilkeler ile uygulamada çıkabilecek sorunlara ilişkin düşünce ve önerilere yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sahte Belge Kullanma, Sahte Belge Düzenleme, Zincirleme Suç, Aynı Suç İşleme Kararı, Gerçek İctima, Mükellef.

ABSTRACT

Although the fundamental law on crimes and punishments is the Turkish Penal Code No. 5237, there are many special penal codes or special laws containing penal provisions. One of the parts of this corpus, which is also expressed as complementary laws containing penal provisions, is the Tax Procedure Law No. 213. In tax criminal law, an application practice that is different from the basic penalty application principles and shaped by the Court of Cassation decisions has emerged. Perhaps the most important of these is the determination of the legal deduction, taking into account the calendar year or taxation period, while applying the successive offence provisions in tax crimes.

The Law amending the Use of Immovable Property owned by the Treasury and amending the Value Added Tax Law and Certain Laws and Decrees numbered 7394 (“Law No. 7394”) that enacted to abolish this practice, which is criticized for being unjust in terms of punishment, and to regulate other needs, has entered into force with its publication in the Official Gazette on 15 April 2022 and it has brought some important changes in the Tax Procedure Law No. 213.

One of the most important changes enacted by the aforementioned Law is; successive offence regulation that puts an end to the practice of accepting each calendar year or taxation period as a separate crime, which finds its application area with the case law of the Court of Cassation. In our article, as a result of this change, the

principles to be observed in terms of the implementation of the successive offence provisions and the thoughts and suggestions regarding the problems that may arise in practice are given.

Keywords: Using Forged Documents, Forged a Documents, Successive Offence, Decision to Commit the Same Crime, Real Conflict, Taxpayer

**6098 SAYILI TÜRK BORÇLAR KANUNU'NA GÖRE
KİRA SÖZLEŞMESİNDE TARAF DEĞİŞİKLİKLERİ**
**PARTY CHANGES IN THE LEASE AGREEMENT IN TERMS
OF THE TURKISH CODE OF OBLIGATIONS Law No. 6098**

Ümit İlker ÖZCAN*

ÖZ

Kira sözleşmesi, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun Özel Borç İlişkileri kısmında düzenlenen ve kişiler arasında en çok akdedilen sözleşme türlerinden biridir. Taraflarını kiracı ve kiraya verenin oluşturduğu bu sözleşmede, diğer özel hukuk sözleşmelerinde olduğu gibi sözleşme taraflarının menfaat dengelerinin değişmesi mümkün olabilmekte ve bu doğrultuda özel hukuk sözleşmelerinde uygulama alanı bulan en önemli prensiplerden birine başvurma ihtiyacı doğabilmektedir. Sözleşme özgürlüğü veya sözleşme serbestisi şeklinde ifade edilen bu prensip sayesinde kiracı veya kiraya veren taraf, birtakım şartların varlığı halinde kendi istekleriyle sözleşme tarafı olmaktan çıkabilmektedirler. Ancak iradi taraf değişikliği haricinde, kanundan kaynaklanan taraf değişiklikleri de bulunmaktadır. İşte bu çalışmada **, TBK'nın 205, 310 ve 323. maddeleri doğrultusunda kanundan kaynaklı kira sözleşmesindeki taraf değişikliklerinin şartları ve hukuki sonuçları inceleme altına alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kira sözleşmesi, özel borç ilişkileri, kiracı, kiraya veren, sözleşme özgürlüğü, iradi taraf değişikliği, kanuni taraf değişikliği.

ABSTRACT

The lease agreement, which is one of the most common types of

---

Makalenin Geliş Tarihi : 14/11/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2023

* Yargıtay 7. Hukuk Dairesi Tetkik Hâkimi; LL.M.; Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Medeni Hukuk Ana Bilim Dalı Doktora programı öğrencisi,
e-mail: umitilkerozcan@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6656-0244>

** *Canım annem, babam ve eşime ithafen...*

agreements signed between persons, is regulated under the Special Debt Relations section of the Turkish Code of Obligations Law No. 6098. In this agreement, the parties of which are the lessee and the lessor, as in other private law agreements, it may be possible to change the balance of interests of the contracting parties, and in this direction, the need to apply one of the most important principles that find application in private law agreements may arise. Thanks to this principle, which is expressed as freedom of contract or liberty of contract, the lessee or lessor may voluntarily cease to be a party to the contract in the presence of certain conditions. However, apart from voluntary changes of parties, there are also changes of parties arising from the law. In this study, in accordance with Articles 205, 310, and 323 of the TCO, the conditions and legal consequences of changes of parties in the lease agreement arising from the law are evaluated.

Keywords: Freedom of contract, lease agreement, legal change of party. lessee, lessor, special debt relations, voluntary change of party,